

περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβαίη τὰς £3 κατ' ἔτος ἢ μέρος τοῦ ἔτους.

- (6) Ἐν σχέσει πρὸς ξενοδοχεῖον, οἰκοτροφεῖον, κατάλυμα, χάνι, ἐργοστάσιον, βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἢ οἴκημα ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον (α) τοῦ παρόντος, θὰ καταβάλλεται δικαίωμα, τὸ ὁποῖον θὰ ὀρίζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβαίη τὰς £5 κατ' ἔτος ἢ μέρος τοῦ ἔτους.

(2) Ἐκαστον τοιοῦτο δικαίωμα θὰ πληρῶνεται πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ἐξουσιοδοτημένον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 1318/59.)

Ἀριθμὸς 98

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 21 ΤΟΥ 1961)

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου
Βελτιώσεως Ἐπισκοπῆς

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Ἐπισκοπῆς (Λεμεσοῦ) ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγούμενας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ ο἗τοι θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Ἐπισκοπῆς τοῦ 1969 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμῶν Ἐπισκοπῆς 1954 μέχρι 1967 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμοὶ Ἐπισκοπῆς 1954—1969.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
4.11.1954
3. 3.1955
5. 9.1963
21. 1.1967.

2. Ὁ Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμὸν 117 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«117.—(1) Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ὑποστατικοῦ ἢ τόπου ἐφωδιασμένου μετ' οἰκιακὸν ὕδωρ θὰ πληρῶνῃ τὰ κάτωθι δικαιώματα θάσει τῆς καταναλισκόμενης ποσότητος ὕδατος μετρομένης δι' ὕδρομετρητοῦ ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Διὰ καφενεῖα, ἐστιατόρια καὶ οἰκίας :

- (i) Τὸ ποσὸν τῶν 600 μίλς κατὰ διμηνίαν διὰ τοὺς πρώτους 20 τόννους ὕδατος, καταναλωθέντας ἢ μῆ.
- (ii) Δι' ἕκαστον τόννον ὕδατος καταναλισκόμενον κατὰ διμηνίαν καθ' ὑπέρβασιν τῶν 20 ἀλλ' οὐχὶ τῶν 30 τόννων 50 μίλς.
- (iii) Δι' ἕκαστον τόννον ὕδατος καταναλισκόμενον κατὰ διμηνίαν καθ' ὑπέρβασιν τῶν 30 ἀλλ' οὐχὶ τῶν 40 τόννων 75 μίλς.
- (iv) Δι' ἕκαστον τόννον ὕδατος καταναλισκόμενον κατὰ διμηνίαν καθ' ὑπέρβασιν τῶν 40 τόννων, 150 μίλς.

(6) Διὰ Ξενοδοχεῖα :

- (i) Δι' ἕκαστον τόννον ὕδατος καταναλισκόμενον κατὰ μῆνα μέχρι τῶν πρώτων 200 τόννων 50 μίλς.
- (ii) Δι' ἕκαστον τόννον ὕδατος καταναλισκόμενον κατὰ μῆνα καθ' ὑπέρβασιν τῶν 200 τόννων, 100 μίλς.

(2) Ἐπιπροσθέτως τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) πληρωτέων δικαιωμάτων θὰ πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου ὑποστατικοῦ ἢ τόπου ἐφωδιασμένου μὲ οἰκιακὸν ὕδωρ, ἐνοίκιον ἐκ 500 μιλς ἐτήσιως δι' ἕκαστον ὑδρομετρητὴν ὃ δὲ ὑδρομετρητῆς θὰ παρὰ μὲνη περιουσία τοῦ Συμβουλίου.

(3) Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ὑδρομετρητοῦ εἰς οἰονδήποτε οἶκημα ἢ τόπον καὶ ἡ ἀφαίρεσις αὐτοῦ γίνεται δαπάναις τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου τοῦ οἰκήματος ἢ τόπου ὅστις εἶναι καὶ ὑπεύθυνος διὰ οἰονδήποτε ζημίαν ἐπὶ τοῦ ὑδρομετρητοῦ πλὴν τῆς φυσικῆς φθορᾶς.

3. Ὁ Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμὸν 118 διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«118. Ὅταν οἰονδήποτε πρόσωπον, τὸ ὁποῖον δικαιούται εἰς προμήθειαν οἰκιακοῦ ὕδατος παραλείπη ἢ ἀμελήῃ νὰ πληρῶνῃ ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο οἰαδήποτε δικαιώματα ἅτινα καθίστανται πληρωτέα ὑπ' αὐτοῦ βάσει τοῦ Κανονισμοῦ 117 πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου σχετικοῦ πρὸς τοῦτο λογαριασμοῦ ἢ ἐνεργῆ κατὰ παράβασιν τοῦ μέρους τούτου τῶν Κανονισμῶν θὰ εἶναι νόμιμον διὰ τὸ Συμβούλιον νὰ δίδῃ ὁδηγίαν ὅπως ἡ τοιαύτη προμήθεια οἰκιακοῦ ὕδατος εἰς τὸ τοιοῦτον πρόσωπον διακοπῆ ἄνευ ἐτέρας εἰδοποιήσεως μέχρις ὅτου ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ἀναφερόμενα ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο καὶ ἐπὶ πλέον ποσὸν ἐκ 500 μιλς ὡς δικαιώματα ἐπανασυνδέσεως πληρωθοῦν ἢ μέχρις ὅτου ἡ τοιαύτη παράβασις παύσῃ νὰ ὑφίσταται, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως».

4. Ὁ Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμὸν 119 διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«119. Ὅλα τὰ δικαιώματα, αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐνοίκια τὰ πληρωτέα δυνάμει τοῦ μέρους τούτου τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ πληρώνονται εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς τοῦτο».

Οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 1373/59.)

Ἀριθμὸς 99

Ο ΠΕΡΙ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΧΩΡΙΩΝ (ΟΙΚΙΑΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ) ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 349)

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας Ὑδατοπρομηθείας Ἀναρίτας δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ ἀρθρου 30

Ἡ Ἐπιτροπεία Ὑδατοπρομηθείας Ἀναρίτας ἔνασκούσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 30 τοῦ περὶ Ὑδατοπρομηθείας Χωρίων (Οἰκιακοὶ Σκοποὶ) Νόμου, Κεφ. 349, διὰ τοῦ παρόντος θεσπίζει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Ὑδατοπρομηθείας Ἀναρίτας Τροποποιητικοὶ Κανονισμοὶ 1969 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου Ἀναρίτας Κανονισμῶν τοῦ 1951 (ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς οἱ «βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου Ἀναρίτας Κανονισμοὶ 1951—1969.